Orędownik Urzędowy
POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 3000 mk. :—: Poszczególny numer 400 mk. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 900 mk. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1350 mk. od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Drukarni Gdańskiej" A.-G.

Nr. 49 | Puck, środa, dnia 11 lipca 1923 r. | Rok 37.

Treść.

380.
Ustawa
z dnia 15 czerwca 1923 roku
w przedmiocie wyrównania podatków gruntowych tudzież niektórych podatków budynkowych.

Art. 1. Na obszarze b. Królestwa Polskiego, oraz b. zaborów austrjackiego wraz ze Spiszem i Orawą i pruskiego podwyższa się od 1 stycznia 1923 r. stokrotnie kwoty państwowych podatków gruntowych, oraz dodatków państwowych do tych podatków, pobierane na zasadzie ustaw, obecnie obowiązujących.

Art. 2. Od płatników, opłacających od swych posiadłości, położonych w granicach jednego powiatu, tytułem podatków gruntowych, względnie w b. dzielnicy pruskiej tytułem państwowych dodatków, wymienionych w art. 1 oraz w art. 7, więcej niż 600.000 mk. rocznie, pobiera się nadto oddzielny dodatek, a mianowicie:

od płatników, opłacających rocznie:

powyżej 600.000 mk. do 1.000.000 mk. dodatek w wysokości	10%	Podatku gruntowego, względnie państwowego dodatku do tego podatku.
powyżej 1.000.000 mk. do 3.000.000 mk. dodatek w wysokości	20%	
powyżej 3.000.000 mk. do 7.000.000 mk. dodatek w wysokości	30%	
powyżej 7.000.000 mk. do 15.000.000 mk. dodatek w wysokości	40%	
powyżej 15.000.000 mk. do 25.000.000 mk. dodatek w wysokości	50%	
powyżej 25.000.000 mk. do 35.000.000 mk. dodatek w wysokości	60%	
powyżej 35.000.000 mk. do 50.000.000 mk. dodatek w wysokości	80%	
powyżej 50.000.000 mk. dodatek w wysokości	100%	

Jeżeli posiadłość ziemska, stanowiąca jednostkę podatkową, należy faktycznie do kilku oddzielnych właścicieli, to dodatek, przewidziany w niniejszym artykule, pobiera się tylko od właścicieli, od których przypada rocznie więcej niż 600.000 mk. podatku gruntowego, względnie dodatku państwowego do tegoż podatku.

Art. 3. Od płatników, opłacających od swych posiadłości tytułem podatków gruntowych, względnie w b. dzielnicy pruskiej tytułem państwowych dodatków, wymienionych w art. 1, nie więcej niż 50.000 mk. rocznie, pobiera się tylko połowę powyższych należności i to w pierwszym terminie płatności tych podatków (art. 8).

Od płatników zaś, opłacających od swych posiadłości tytułem podatków gruntowych, względnie dodatków, wymienionych w art. 1, powyżej 50.000 mk. do 200.000 mk., pobiera się tylko 80% wspomnianych należności.

Postanowienia te nie dotyczą gospodarstw rolnych, położonych w promieniu 10 klm. odległości od miast, mających ponad 100.000 mieszkańców.

Art. 6. Na obszarze b. zaboru pruskiego pobiera się na rzecz Skarbu Państwa od dnia 1 stycznia 1923 r. od budynków, znajdujących się poza obszarem gmin miejskich i miejscowości o charakterze miejskim, które oznaczy Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, dodatek do podatku budynkowego, obowiązującego na mocy ustawy pruskiej z dnia 21 maja 1861 r. (Zb. Pr. Prusk. str. 317), w wysokości zasadniczej normy tego podatku, powiększonej:

a) dla budynków I klasy głównej dwa tysiące razy,
b) „ „ II „ „ cztery „ „
c) „ „ III „ „ ośm tysięcy razy.

Art. 8. Podatki gruntowe i budynkowe (art. 1 i art. 6) wraz z oddzielnym dodatkiem (art. 2) mają być płacone w dwóch równych ratach półrocznych między 15 marca a 15 kwietnia, tudzież między 15 października a 15 listopada. Obowiązujące obecnie różne dla poszczególnych dzielnic Rzeczypospolitej Polskiej, względnie dla poszczególnych rodzajów własności ziemskiej, terminy płatności rzeczonych podatków uchyla się.

Termin płatności pierwszej raty podatków gruntowych i budynkowych (art. 1 i art. 6) tudzież oddzielnego dodatku (art. 2), przypadających za rok 1923 ustanowi Minister Skarbu.

Art. 9. Obliczone w myśl artukułów 1 do 8 niniejszej ustawy raty półroczne podatków gruntowych i budynkowych, oraz oddzielnych dodatków, poczynając od raty, przypadającej za drugie półrocze 1923 r., ulegać będą podwyżce względnie zniżce, w tym stosunku, w jakim wskaźnik przeciętnych cen hurtowych w półroczu kalendarzowem, poprzedzającem półrocze płatności

raty, będzie pozostawał do wskaźnika przeciętnych cen hurtowych w marcu 1923 r.

Wykładnik podwyżki, względnie zniżki, rat podatkowych w postaci liczby całej lub conajwyżej z jednym znakiem dziesiętnym ustala Minister Skarbu w miesiącach lipcu i styczniu poczynając od lipca 1923 r., na podstawie danych, dostarczonych przez Główny Urząd Statystyczny.

Wykładnik powyższy będzie stosowany również do wymienionych w art. 2: kwoty 600.000 mk. tudzież kwot, określających granice stopniowania oddzielnego dodatku, jak również kwoty 50.000 mk., wymienionej w art. 3.

Art. 10. O ile podatnik w terminie płatności pierwszej raty wpłaca całoroczny podatek, względnie oddzielny dodatek, w takim razie do całej wpłaconej kwoty podatku będzie stosowany wykładnik, obowiązujący w myśl art. 9 dla obliczenia pierwszej raty podatku.

Art. 11. Państwowe dodatki do podatków gruntowych i budynkowych (art. 1, 3 i 6) oraz oddzielny dodatek (art. 2) na obszarze b. zaboru pruskiego pobierają na rzecz Skarbu Państwa i przelewają do kas skarbowych — związki komunalne.

Minister Skarbu ma prawo przyznawać związkom komunalnym stosowne wynagrodzenie za czynności, związane z poborem rzeczonych dodatków.

Art. 12. Minister Skarbu ma prawo wszelkie sumy podatków i dodatków państwowych, wymienione w poprzednich artykułach—zniżać, rozkładać na raty i umarzać tym jednostkom podatkowym, które poniosły szkody wskutek działań wojennych lub klęsk żywiołowych.

Szczegółowe postanowienia w tym przedmiocie wyda Minister Skarbu.

Art. 13. Jeżeli umowa dzierżawy albo najmu nakłada na właściciela nieruchomości gruntowej, względnie budynkowej, oddanej w dzierżawę, lub wypuszczonej w najem, obowiązek płacenia podatków, a czynsz dzierżawny jest umówiony w gotówce i płacony w markach polskich, to właściciel ma prawo żądać od dzierżawcy, względnie najemcy, zwrotu tej nadwyżki w podatkach, jaka przypadnie do zapłacenia z powodu podwyższenia stawek podatkowych przez niniejszą ustawę, a to w całości lub w odpowiednich częściach, zależnie od tego, czy cały przedmiot podatkowy, czy też jego część została wydzierżawiona, względnie wypuszczona w najem.

Na tych samych zasadach dzierżawca lub biorący w najem, obowiązany umową do płacenia podatków, może nadwyżkę, o której mowa w pierwszym ustępie art. 13, potrącić z czynszu, jeżeli czynsz wynosi conajmniej podwójną kwotę podatku.

Art. 14. Dodatki do państwowych podatków gruntowych i budynkowych, jakoteż i samoistne podatki gruntowe i budynkowe, obciążające własność ziemską wraz z jej przynależnościami na rzecz związków samorządnych: gminnych, powiatowych i wojewódzkich (krajowych), nie mogą dla każdej poszczególnej jednostki podatkowej przewyższać w łącznej sumie 100% ogólnej kwoty państwowego podatku gruntowego, wraz z oddzielnym dodatkiem (art. 2), względnie budynkowego, obliczonej na zasadzie artykułów 1—7 niniejszej ustawy.

W wyjątkowych, zasługujących na uwzględnienie wypadkach, może Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu pozwolić na podwyższenie tej normy do 150%, ale tylko w stosunku do tej części państwowego podatku gruntowego, która nie obejmuje oddzielnego dodatku (art. 2).

Art. 16. Podatki od budowli, wymienione w art. 4, 5 i 6 ustawy niniejszej, uchyla się z dniem 1 stycznia 1924 r.

Art. 17. Uchyla się:

3. Punkt f) art. 1, tudzież artykuły 4, 5 i 6 ustawy z dnia 17 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 372);

Art. 19. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu, przytem, o ile chodzi o przepisy art. 14, w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 20. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski
Prezes Rady Ministrów: Witos
Minister Skarbu: W. Crabski
Minister Spraw Wewnętrznych: Kiernik
(Dzien. Ust. Nr. 65 poz. 505).

Powyżej podaję do wiadomości tylko te przepisy ustawy, które się odnoszą do b. dzielnicy pruskiej.

Puck, dnia 6. VI. 1923.

Starosta w z. ks. Witkowski

381.
Podwyższenie składek do ubezpieczenia inwalidów i na starość.

Na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7. b. m. zostały od 1. maja 1923 r. składki tygodniowe do ubezpieczenia inwalidowego i na starość dwunastokrotnie podwyższone i wynosić będą w najwyższej klasie (przy zarobku rocznym ponad 1150 mk.)

3600,— mk.

Niższe klasy nie wchodzą przy obecnych wysokich zarobkach w rachubę. Dobrowolnie ubezpieczeni, chcący wlepiać znaczki klasy niższej, mogą je zakupić u powiatowych kontrolerów Ubezpieczalni Krajowej.

Pracodawcom nie wolno za czas pracy po 30. kwietniu 1923 wlepiać innych znaczków jak tylko znaczki nowe po **3600,— mk.**

Znaczki dotychczasowe wolno używać jedynie wtenczas i to najdalej w przeciągu następnych 6 miesięcy, jeśli chodzi o wniesienie opłaty za czas przed 1. maja b. r. Posiadający znaczki dotychczas obowiązujące, mogą je na pocztach zamienić na znaczki nowe i to najdalej do 30. października 1923 r. Po tym dniu stają się wszystkie dotychczasowe znaczki bezwartościowe i dalsze używanie ich jest karygodne.

Poznań, dnia 22. czerwca 1923.

Zarząd Ubezpieczalni Krajowej.

(—) Wybieralski.

382.
Podwyższenie rent iwalidowych i na starość.

Dotychczasowe pobory inwalidow, starców i rodzin po ubezpieczonych zostały 10 krotnie podwyższone. W miejsce dotychczasowych rent i dodatkow drożyźnianych ustalone zostały równe normy dla poszczególnych kategoryj rent. I tak wynosić będzie suma miesięcznego dodatku do rent łącznie z rentą

dla osób pobierających rentę inwalidową lub starości 80.000 mk.
dla osób pobierających rentę wdowią lub wdowca 40.000 mk.
dla osób pobierających rentę sierocą (za każdą sierotę) 20.000 mk.

Podwyższone pobory rentnerów wypłacać będą Urzędy pocztowe pierwszy raz na dniu 2. lipca b. r. za przedłożeniem kwitów wystawionych na powyżej wymienione kwoty.

Poznań, dnia 22. czerwca 1923.

Zarząd Ubezpieczalni Krajowej.

(—) Wybieralski.

383.
Zatwierdzenie sołtysa i ławników gminy Nadole.

Jako sołtysa gminy Nadoly zatwierdziłem p. Józefa Pieniążka, jako I. ławnika p. Augustyna Konkola, jako II. ławnika p. Ksawerego Styna z Nadola.

Puck, dnia 4. lipca 1923 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Starosta w z.: Ks. Witkowski.

384.
Zatwierdzenie I. ławnika gminy Strzelno.

Jako I. ławnika gminy Strzelno zatwierdziłem p. Józefa Zelewskiego z Strzelna.

Puck, dnia 5. lipca 1923 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Starosta w z.: Ks. Witkowski.

385.
Spis wystawionych kart myśliwskich w czasie od 1. VI. do 30. VI. 23 r.

L. dz.	Imię i nazwisko	Zawód	Miejsce zamieszkania	Ważna do:	Pobrano mk.
40.	Mudlaff Juljusz	dzierż.pol.	Darżlubie	5. 6. 24.	500
41.	Bollin Alojzy	właśc.	Zdrada	5. 6. 24.	500
42.	Hackbarth Jan	„	Krokowa	6. 6. 24.	1000
43.	Patok Ksawery	kowal	Darżlubie	11. 6. 24.	500
44.	Musiałowicz Józ.	urz. gosp.	Tyłowo	12. 6. 24.	500
45.	Borowski Michał	generał	Gdańsk	14. 6. 24.	500
46.	Reynier Jamer	pułkownik	„	14. 6. 24.	500
47.	Schulz Karól	rolnik	Bieszki	19. 6. 24.	1000
48.	Klein Leon	„	Mosty	24. 6. 24.	500

Puck, dnia 3. lipca 1923 r.

Starosta w z.: Ks. Witkowski.

386.
Zastępstwo tymczasowe urzędnika stanu cywilnego na obwód żarnówiecki.

Funkcje urzędnika stanu cywilnego na obwód żarnowiecki pełnić będzie podczas nieobecności p. Drozdowskiego w miesiącu lipcu rb. sołtys p. Jan Dominik I. w Żarnówcu.

Puck, dnia 4. lipca 1923 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Starosta w z.: Ks. Witkowski.

OGŁOSZENIA

Odpow. redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Drukiem „Drukarni Gdańskiej“ A.-G.